

Bestemmelse, at Loven ikke kommer til Anvendelse „med Hensyn til Anlæg af Diger, der opføres for at indvinde Land fra Havet eller Fjordene, med mindre der ved et saadant tillige vil opnaas Beskyttelse mod Oversvømmelser for allerede tilværende Forder.“ — Var der fundet Anledning til omvendt udtrykkelig at fremhæve, at Lovens Anvendelse paa Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelser fra Havet ikke udeluktes derved, at der med disse tillige indvindes Land fra Havet og opnaas en Tørlægning af Gaabund, vilde der muligens ikkun være at indvende, at Saadant ikke behøver udtrykkelig at siges, men saaledes som Bestemmelsen er givet i anførte Paragraf, anse vi den for utilraadelig. — Det bør nemlig anses for givet, at der næppe vil forekomme mange Inddæmninger, ved hvilke det ikke maatte kunne godtgøres, at Digerne tillige ville hindre Stormfloder i at trænge ind paa et større eller mindre Areal gammelt Land, og hvad der tager sig ud som en Undtagelse, bliver derfor i Virkeligheden det Almindelige. Naar vi da undersøge Betydningen af den citerede Bestemmelse, hvorefter Loven jo skulde være anvendelig paa Anlæg af Diger, der opføres (3: herefter opføres) for at indvinde Land fra Havet, saafremt der ved et saadant tillige vil opnaas Beskyttelse mod Oversvømmelser for allerede tilværende Forder, bliver det efter dens Ord sammenholdt med Lovforslagets øvrige Indhold klart, at Sætningens Betydning, men ogsaa dens hele Betydning er den, at 1, Expropriations- og Færdselsreglerne i §§ 1—4 kunne drages til Nytte ved Inddæmningsforetagender saaledes, at Entreprenuerne ikke alene kunne faae Materiale udvist ved Landvæsenkommissionens Kjendelse men ogsaa, naar det findes nødvendigt til Foretagendets Fuldbærelse, blive berettigede til mod paagjældende Lodseiers Villie at dige ind paa deres Grund, — og at 2, Entreprisen i Medhold af § 6 har Udgang til at se Lodseiere, hvis Eiendomme Inddæmningsdigerne formenes at kunne komme til Gode som Værn mod Stormfloder, tilpligtede at deltage i Foretagendet. — Udvalget kan ingenlunde anbefale at tildele Inddæmninger, som ere rene Spekulationsforetagender, i saadant Maal lige Rettigheder med Beskyttelsesdigerne, og lige saa lidt at yde Lovens Evang til at tage Part i slige Foretagender. — Lad være, at en modsat Anskuelse kan finde Talsmænd af Hensyn til, at de indvundne Arealer, naar Inddæmningen lykkes, kunne have stor Interesse og blive en god Støtte for de omliggende Agerbrug, finder Udvalget det dog ikke tilstrækkelig motiveret at indføre Expropriation til og tvungen Deltagelse i som oftest risikable Inddæmninger. — Naar vi ovenfor have troet at gjengive den omhandlede Sætnings hele Betydning, bør vi til yderligere Tydeliggørelse tilføje, at § 8 (med tilhørende §§ 9—16, 18 og 20), hvorefter Begjæring om Oprettelse af et Digelag under Amtsraadets Tilfyn

skal udgaa fra et vist Antal af Ciere — som ikke kunne være tilstede forinden Eiendomsgjensstand, den tørlagte Gaabund, er til — og da der i § 19 kun er Tale om Anlæg af Diger, formentlig ikke kan benyttes ved Inddæmninger, og at af sidstnævnte Grund Anvendelse af § 17 ligeledes er udelukket. — Der har imidlertid gjort sig den Anskuelse gjældende i Udvalget, at guldige Grunde kunne tale for at lade Inddæmningsdiger, som tillige afgive Beskyttelse mod Stormfloders Indtrængen paa gammelt Land, gaa over til at behandles som Beskyttelsesdiger, naar Foretagendet har vist sig saa holdbart, at den tørlagte Gaabund maa betragtes som en varig Tilvægt til det faste Land, og man har navnlig fundet det mindre billigt at negte dem Ligestilling med Beskyttelsesdiger, naar det Tidspunkt er naaet, da det indvundne Land ved at flydsættes optages i Statens Landomaaede. Idet vi ifølge denne Betragtning foreslaa Thinget at optage i Loven, som i Øvrigt efter hele sit Indhold og Ordlyd kun angaar egentlige Beskyttelsesdiger, en ny Bestemmelse om Inddæmningsdiger, skulle vi her kun bemærke, at vi ved dens Affattelse have maattet anse det nødvendigt at søge forebygget, at Loven i nogen Maade skal kunne gribe endrende ind i de ved Inddæmningen stiftede Rettigheder og Forpligtelser eller paaføre Ciere af Land, der ikke er indvundet, Byrder, som ikke med Billighed kunne falde paa dem (Ændringsforslag Nr. 15).

Medens Udvalget efter den Stilling, det ifølge det Foransførte i det Hele har indtaget til det foreliggende Lovforslag, formener at gjøre rettest i at afholde sig fra at anvende nogen indgaaende Kritik paa dets Enkeltheder, har det ikke turdet unddrage sig en Overveelse af, om de givne Grundregler, som ikke alt have fundet deres Omtale, bør vedtages uden Ændringer. Dette gjælder væsentlig om §§ 6 og 7 og den dertilhørende § 17. I § 6 findes nemlig den Bestemmelse, som er den hovedsagelig, mulig ene fornødne Udvidning og Forbedring af den gjældende Digelovgivning: den Regel, at Lodseierne kunne tilpligtes at bidrage til Udgifterne ved Anlæg og Vedligeholdelse af Gaadiger som paavies at være dem til Nytte. — De Udtryk, i hvilken Reglen er givet, hindre vel ikke dens Anvendelse i det almindeligste Tilfælde, at Enkeltmænd eller flere i Forening, et Cierlag eller en Kommune, tage Initiativet til et saadant Digeforetagende, i hvilket ikke alle deri interesserede Lodseiere frivillig ville deltage, men Udvalget skjønner ikke rettere, end at der i § 6 uden Nødvendighed eller tilstrækkelig Anledning ses bort fra, at der i det Dieblis Landvæsenkommissionens Kjendelse er falden i Faveur af Foretagendet, er dannet et Fællesskab, et Digelag, som har en Organisation behov, trænger til statutariske Bestemmelser, til Dannelse af en Bestyrelse, m. m. Naar Uvillige ved Lovens